Subscription Rs 1 50
Postage to Ceylon & India 50
do Straits 75

Advertising charges per line 10
do per half col Rs 3 00
do per Column 5 00

THE Hindu Organ

VOL 6. ௬-ம்புத்தகம். | JAFFNA, WEDNESDAY MARCH 20, 1895 | இந்துசாதனம். | கலியுகஞ் [illegible] [illegible], மார்ச்சு ௨௰, | NO 16. இலக் ௧௬.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பக்ஷத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

ACKNOWLEDGMENT

The Manager of the Hindu Organ begs to acknowledge with thanks the receipt of the following remittances from subscribers:—

Messrs.		Rs.C.
A. Kumarup Pillai... ...	... (Trinco)	6-00
T, Chockanather... ...	... (Colombo)	4-00
C. S. Ponniah... ...	... (Batticottai-East).. ...	-50
M. Iramaswamy... ...	... (Colombo)	3 00
S. Chittampalam... ...	...(Anuradhapura)	4-00
Dr. K. Vaithialingam...	... (Colombo)	5-00
Velup Pillai... ...	... (H. H. School Jaffna) ...	1-50
C. Gnanasegaram Pillai...	... (Colombo)	4 00
C. Namasivaya Pillai... ...	... do	4-00
S. Kandiah... ...	... ...(D. C. Jaffna)	1-50
S. Ponniah...	... (Van-West)	2-00
T. Gengakularatnam...	... (Colombo	4-00
M. Vaithialingam... ...	... Batticottai... ...	3-50
M. Sithambaranather... ...	... Batticaloa	2-00

NOTICE.
FRESH GOODS

Neatly painted Office Boxes, made of Block Tin, Dress Boxes, Steel trunks, Fancy Glass Tumblers, Finger Bowls, Writing papers, Coloured Printing Papers, White Printing, Marble papers Gold leaf books, Binders Calico, Fancy Penholders, Fountain Pens, Ruled Foolscaps, Brown Papers, Red, Bule and Blue Black inks, &c &c.

JEWELRY.

1 Pair of Brilliants, Single Brilliant, Gold Buttons of fancy designs, strongly gilt Rose-water Sprinklers, Hard false pearls, &c.

DRESS STUFFS.

Coatings, good Merinos, shirtings, chintz, Pith Turbans, Socks, Stockings &c &c.

WARD & DAVY
Jaffna.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY MARCH 20, 1895.

GEORGE WALL MEMORIAL

It is now generally agreed by all sections of the community that the late Mr George Wall should have his memory perpetuated in Ceylon in a fitting manner. His great services to the land of his adoption are universally admitted In fact no man has ever better deserved a memorial from the people of Ceylon than Mr. Wall. He left his mark in every profession he adopted. He was a pioneer planter and founder of that powerful body—the Ceylon Planter's Association, whose Chairman he was about half-a-dozen times. He was also a leading merchant and Chairman, more than once, of the Ceylon Chamber of Commerce. His invaluable services as an unofficial Member of the Legislative Council, in the sixties, and his praiseworthy efforts to secure a reform of our Legislature, are well-known and appreciated in the Colony. As a journalist in the evening of his life he was without his compeers in Ceylon He was, above all, a philanthropist; and the main object of his life was the amelioration of the moral, material and political condition of the native races that inhabit this Colony. His name has become a household word in Ceylon, in connection with his successful labours for the abolition of the paddy tax, which had pressed very heavily on the native population alone. The abolition of this obnoxious tax now leaves an annual saving of nearly one million rupees among the goiyas of Ceylon, not to speak of the removal of the oppression and hardships which this measure effected. The community which is greatly indebted to Mr. Wall is, therefore, the native community of Ceylon.

As is well-known Mr Wall carried on his agitation against the paddy tax, in opposition to the views and interests of the vast majority of this own countrymen in the Colony. But the European planters and merchants of Ceylon, in consideration of his services to their community, and his intrinsic worth as a high-minded English philanthropist, have already started a movement to collect subscriptions for a memorial to Mr. Wall. A meeting is to be held to-morrow in the Chamber of Commerce Rooms, Colombo, to consider what steps should be taken to perpetuate his memory. It is not known whether the meeting will be confined to the Europeans only, or the leaders of the native communities also will be invited to take part in it. Whether in co-operation with the Europeans or independently of them, it becomes the duty of the Ceylonese to raise a memorial in honor of the gentleman who devoted his whole life in Ceylon in furtherance of their welfare

It is due to Mr. Wall that each Province in Ceylon should have a separate memorial of its own. If the leading natives in different parts of the Colony would interest themselves in and take the matter earnestly in hand as they are bound to do, the carrying out of this project will not be at all impracticable If every person would subscribe one-tenth of the amount he had annually paid to Government as paddy tax which has now been abolished for ever, owing chiefly to the disinterested labours of Mr. Wall, the memorial fund would amount to a sum of one lakh of rupees.

A *Town* Hall is a great want of Jaffna. Almost all the chief Towns of Ceylon have their Town Halls. We have lately read of a Hall being opened at Kurunegala and of tenders being called for the erection of a Hall for Matale. If a Hall called "George Wall Hall" could be built in the Jaffna Town, out of subscriptions raised from the inhabitants of the Northern Province, not only would it be a fitting recognition of Mr. Wall's services to Jaffna but also supply a long felt want here We commend this suggestion to the favourable consideration of all men of light and leading in Jaffna. Apart from his services in connection with the abolition of the grain taxes in Ceylon, Mr. Wall has special claims on the gratitude of the people of Jaffna, whose cause he always championed, as witness his constant and powerful advocacy of the cause of railway extension to the North. If the proposal of a separate memorial in Jaffna be found impracticable, it behoves the people of the North to co-operate with the inhabitants of the other parts of the Island and contribute their share to the general memorial fund We hope the General Memorial will not be a Clock Town in Kandy, as proposed by Mr. Philip Secretary of the Planters Association, but something which will be of permanent benefit to the whole Island

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—The drought still continues. Not a drop of rain has fallen here for the last three months The heat is intense. There is also no indication of the near approach of rain. Man, beast and vegetation are beginning to suffer the effects of the prolonged drought

The Government Agent—Mr. Twynam leaves here for Mannar tonight on circuit. It is rumoured that he will also visit Colombo shortly.

The Director of Public Instruction— Mr. A. Walker the acting Director of Public Instruction arrived here yesterday by the "Lady Gordon," on a tour of inspection. He is staying in the Queen's House.

The Wesleyan English School at Chetty Street, Vannarponnai—The application to register this School as a High School is published in the Gazette of the 8th instant. We hope the Government will not grant the application for the simple reason that the Wesleyans have a High School in the southern limit of Vannarponnai, the Central College, which is only about a mile from the School in question. The Hindu High School, supplies the wants of the Hindus of Vannarponnai, and a Mission school in the centre of an entirely Hindu population is a superfluity.

Personal—Mr Kanagasabai Pillai, Inspector of Post Offices in the Madras Presidency is now on a visit to his native place, Jaffna.

Mr. M. Sithamparanater, President of the Village Tribunal, Batticaloa South, and Dr. Jeremiah, Sub-Assistant Colonial Surgeon, Batticola, arrived here on leave of absence on the 19th instant by the "Lady Gordon." Mr. R. W. Allegacoon Mudaliyar acts for Mr. Sithamparanather during the three months the latter will be absent from Batticaloa

Tobacco Cultivation—The cultivation of this staple product has been carried on in this District this year more extensively than it had been in previous years. But in Pachilaipaly and the Wannies the crop is a failure, we understand, owing to want of rain In the other parts of Jaffna, however, thanks to our never failing wells, failure of rain has not been yet felt by the tobacco plants.

The Law Examinations—We congratulate the gentlemen whose names are given in our Colombo letter on their success in these examinations. Mr. Supramaniam who has passed the Supreme Court Proctor's Examination is the only son of the late Swaminader Mudaliyar Mailvagana Mudaliyar of Trincomalie. Mr. Tampoo who passed the Advocate's Preliminary is the eldest son of Mr. Crown Proctor Tampoo, and Mr. Kanagaretnam who has come off successful in the Proctors Preliminary is the second son of the Mudaliyar of the Jaffna District Court.

The District Court—Mr Ilankainayaga Mudaliyar, the Interpreter of this Court has been allowed six weeks leave on full pay, to recruit his health which has been somewhat affected by his recent severe illness. We understand that the Mudaliyar had never during his forty years service applied for and obtained any special leave.

A Reminder to the "Patriot"—We beg to bring to the notice of the Editor of the "Ceylon Patriot" that the "a Mr Sapapathy" referred to in his leader of the 1st Instant is the very same person to whom he (the present Editor of the Patriot) addressed some letters and telegrams, in 1880, when Mr. Sapapathy was in Batticaloa, on a subject of considerable personal interest to him. These communications, which have been carefully preserved by Mr Sapapathy and which will be published, if required to refresh the memory of the Editor of the "Patriot," will show that he (Mr. Sapapathy) was in 1880 a *persona grata* with the individual who now edits that paper.

COLOMBO.

Law Examination Results—The following Tamils have passed the different law examinations held last month.

(Continued on the 4th page.)

உ
கணபதி துணை.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்...............
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக.........
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே..............
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே...............

விளம்பரம்

புத்தகவிளம்பரம்.

சூடாமணி நிகண்டு.

	ரூ சதம்
மூலத்தொகுதி(புதிதாகச்செய்தபொருளுடன்)	,, ௨௫
௧௧ வதும் ௧௨ வதும்	,, ௧௨௫
மூலத்தொகுதிமூலத் பத்துத்தொகுதி	,, ௩0
மூலத்தொகுதிமுதல் ௧௨ தொகுதி	௪ ௨0
௧ ம் பாலபாடம்	,, ௪
௨ ம்	,, ௧௨௫
௩ ம்	,, ௨௫
௪ ம்	,, ௫0
௫ ம்	,, ௧௭௫
இலக்கணவினாவிடை	,, ௪0
ஐந்தாந்தரத்துப் பூமிசாஸ்திரவிளக்கம்	,, ௧௫

கொழும்புக்கையொப்பநேயர்களுக்கு

நேயர்களே,

நமது பத்திரிகையின் கையொப்பப் பணமாகிய மிகச்சிறுதொகையைத் தங்களிடமறவிடுவதற்கு இங்கிருந்தொருவர் கொழும்புக்குவருகிறதற்கு எவ்வளவு செலவு உண்டாகுமென்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்து வீண்செலவையும் அலக்கழிவையுமுண்டாக்காது பணத்தை அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்கின்றேம்.

இங்ஙனம் மானேசர்.

THE HINDU FAMILY PROVISION FUND
WANTED:—4000 SUBSCRIBERS WITHIN MARCH 1895.

இந்துகுடும்பநிதி.

செல்வர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் சுலபசந்தாதான்.
தாமதம்வேண்டாம்!
தாமதம்வேண்டாம்!!
எவ்விதத்திலும் லாபம் உள்ளது.
இந்நிதிக்கு மெம்பர்களாகும்விதம்

திரிச்சிறுப்பள்ளியில் ஈளது ௯௪ வைகாசி மீ முதல் பிரசுரமாகிற இந்துமதாபிமானி வாரத்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு வருஷம் ௧ க்கு ரூபா ௪—௪—0 முன்பணஞ்செலுத்தி சந்தாதார்களாவோர்களே, இந்நிதிக்கு மெம்பர்களாகச்சேர்க்கப்படும்.

கெவனிப்பு! கெவனிப்பு!!

இந்துமதாபிமானிபத்திரிகைக்கு ௫000 சிரந்தர கையொப்பங்கள் சேர்ந்தவுடன் ரூபா ௪௫00ஐ ஷை கையொப்பத் தொகையிலிருந்து மீற்று, "இந்து குடும்பநிதி" யாகவைக்கப்படும். ௧௮௯௯ ம் ௵ ஜனவரி மீ ௨௧ க்குள் ஷை ௫000 சந்தாதார்களில் யாராவது ஒருவர் காலஞ்செல்ல நேரிட்டால் இவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு இந்துகுடும்ப நிதி" ரூபா ௪௫00ஐ வருஷக்கடைசியில் கொடுக்கப்படும் ஒருக்கால் ௫ பேர்கள் காலஞ்சென்றால் அந்நிதி ரூபா ௪௫00ஐ சமமாகக் காலஞ்சென்ற ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ரூபா ௯00 ஆக கொடுக்கப்படும்.

இந்த இந்து குடும்பநிதியானது ௫000 சந்தாதார்களுக்கு ரூபா ௯00 விழுக்காடு ஜாஸ்தியாகவும் குறைவாகவும் ஏற்படும்.

உதாரணமாக:—௧000 சந்தாதார்களிருந்தால் இந்த குடும்பநிதி ரூபா ௯00 ஏற்படும்.

௨000	ஷை	௧௮00	ஷை
௩000	ஷை	௨௭00	ஷை
௪000	ஷை	௩௬00	ஷை
௫000	ஷை	௪௫00	ஷை

இந்தமாதிரி இந்நிதி ஜாஸ்தியாகும்.

☞ இதைப்பற்றி முத்திரைக் கடிதத்தில்ரிஜிஸ்டர்செய்வித்து அதன்நகலை அஞ்சலடாம்பில் குறித்து தஸ்தாவேஜாக எல்லாச்சந்தாதார்களுக்குமனுப்பப்படும்.

விபரமறியவிரும்புவோர் அடியில்கண்டவிலாசத்திற்கு எழுதித்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

தெப்பகுளம் P. O. } மானேஜர்
திருச்சிறுப்பள்ளி } இந்துமதாபிமானி ஆபீஸ்.

விளம்பரம்

"குருவிவாகவிளக்கம்" "குருவிவாகவிளக்கநாடகம்". புறொடெஸ்டாண்டுக் கிறிஸ்தவர், கத்தோலிக்குக் "குரு"க்களுக்கு விரோதமாக எழுதி அச்சிட்ட இப்புத்தகமும், பாடுவித்தாடுவித்த இந் நாடகமும் ஒவ்வொன்று வேண்டியிருக்கிறது. கேட்குமவிலைகொடுப்பேன்.

க. சடையர்
உரும்பிராய்,

இந்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம்: ஜயஹூ பங்குனி மீ ௳.

உயிர்ப்பலி.

அவிசொரிந்தாயிரம் வேட்டலினொன்ற
னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று.

என்றார் பொய்யாப்புலமைத்தெய்வத் திருவள்ளுவநாயனார். உலகவழக்கத்திலும் ஒருவனைக்குறித்து இவன்சைவனென்றால் மாமிசம்புசியாதவனென்பதுவெளிநிலைகற்றார்கல்லாதார் யாவருமிருபாலாராலும் உணரப்படுகின்றது. அதனால்சைவசமயிகளுக்கெல்லாமமாமிசம்புசியாமை ஒருவிசேஷ ஆசாரமென்பது யாவருமுள்ளத்தும்பதிந்துகிடப்பதோருண்மையாகின்றது. அவ்வுண்மைத்துக்கண் பதித்து கிடக்கவும், அதனைச்சிந்தையிற்கொண்டேவந்து அவ்வாறு நாமுமொழுகாது சைவசமயிகளென்று பெயரிட்டுத்திரிபவர்களை யாவரென்று சொல்வேம். சைவசமயத்தினுள் வற்புறுத்தப்படுகின்ற சீலங்களுகெல்லாம் தலைமைபூண்டிருப்பது புலாலுண்ணாமை. மற்றைச் சமயங்களுள்ளே சைவசமயம் தன்னைச் சற்சமயமென்றுயர்த்த நிரைப்பித்தற்கு ஏதுவாயுள்ளது இப்புலாலுண்ணாச்சீலமொன்றேயாம். ஆதலால் புலாலுண்ணாச் சீலமில்லாத சைவம், சைவசமயமன்றாய்ச் சிவகாருண்ணியமில்லாது விரும்பியவற்றைநெல்லாம் கொன்றருந்தவென்று கற்பிக்கும் இதரமதங்களை நிகர்த்துவிடும். புலாலுண்ணலாகாதென்ற சைவசமயங்கற்பிப்பதெல்லாம் உயிர்களிடத்தே சிவகாருண்ணியம் வளர்தற்பொருட்டன்றி மற்றன்று. உயிர்களுக்கு அஹிம்சை பரமதர்மமென்று ஆரியசாஸ்திரங்கள் மாத்திரமன்று, உலகத்திலே மணச்சான்றுடையோர் யாவருமசாதிப்பர். அந்நினைச்சிறந்த பரமசீலத்தைத் தனக்குத்தலைக்கோளாகவுடைய சைவசமயமாகிய சற்சமயத்துக்கு அற்பமாமிசவிருப்பினுன் பெரிய இழிவையும் சிவநிந்தையையுமுண்டாக்குகின்றேமே யென்பதுணராது, இடையறாது சிவாலயகுளாலய தரிசனஞ்செய்கின்றவர்களுக்கு நல்லுணர்வுஎன்றுதான் வருமோ அறியேம். சைவசமயிகளே மாமிசம் புசித்தலாகாதென்றாலும், சைவசமயிகளால் பூசிக்கப்படும் கடவுளர்க்கு அஃதருவருப்பாமென்பதுணராது உயிர்ப்பலி செய்வேமென்று ஆடு கோழிகளைக் கொண்டுசென்று கதறக்கதறச் சங்கிதிபித்தொன்று உயிர்வாங்குமிடத்துக் கடவுளர் தாமகிழுப்பாரா, அருள்தான் கிடைக்குமா, சைவந்தான் தலைவெடுக்குமா, உலகந்தான் தழைக்குமா? ஆதலால் சைவசமயிகளே இனியாயினும் சிவகாருண்ணியமுடையவர்களாகியுய்யுங்கள்.

நமது திருநெல்வேலியிலே சென்ற இரவு ஒருகோயிலைக்கொலைக்களமாகநியமித்து நிஎஆடும், ௧௧௭ கோழியுங்கொலைசெய்யக்கொண்டுவரப்பட்டும், விவேகத்தாற்சிறந்த கம்மாளருள் வ. வயிரமுத்தவும் வேறுசிலரும், சிலவேளாளரும்சேர்ந்து இக்கொலைப்பாவத்தை அங்குசெய்யாது தடுப்பதற்காகப் பெருஞ்சண்டையிட்டு, ஈற்றில் கொலைசெய்யாமாறு தடுத்துவிட்டார்கள். கல்வியறிவிற்குறைந்த இக்கம்மாளசாதியோர்க்கு வந்தஞானம்,உயர்குலத்தேமென்றும் சைவரென்றும்பாராட்டித்திரியும் வேளாளப்பிரபுக்களுக்கு வாராதொழிந்து உயிர்வதைசெய்தும் செய்வித்தும் பெரும்பாபத்துக்காளாகின்றார்களே.

சைவசமயிகளே,

ஆடுகோழிவெட்டியாகஞ்செய்யுங் காலம் சமீபித்தபடியால், நீங்கள் செய்விக்கும் யாகத்தின்பலனை அறிந்தாரிடம் அறிந்து அதன்பின் செய்வியுங்கள். திருநெல்வேலிற் கம்மாளரைப்பின்பற்றுவீர்களாயின் பெரும் புண்ணியத்தைத் தப்பாதடைந்துய்வீர்கள்.

கீரிமலைத்தீர்த்தகட்டம்.

இதயாழ்ப்பாணத்தின் வடகரையில், முன்பின்அரைமைல் தூரமளவுக்குச் சுத்தசல அருவி பாய்ந்துகடலுட்செல்வதும், ஏற்றநோக்களில் கடலில் அரைக்கால் மைல்தூரம் மூன்றுஅடிக்குக் குறையாத சுத்தசலம் நிற்கப்பெறுவதுமான ஓர் தீர்த்தக்கரையன்றோ. இத்தலம் இங்குள்ள சைவசமயிகளெவரும் புண்ணியகாலங்களில் வந்து சமுத்திரதீர்த்தமாடவும், அந்தியேட்டி, சிராத்தம், தர்ப்பணம், பிண்டதிலோதகாதி செய்யவும் புண்ணியஸ்தலமாக வேற்பட்டிருக்கின்றதன்றோ. இம்மட்டோ, கலியுகவரதராகிய மாவைச் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குத் தீர்த்தோற்சவம்நடத்துவதற்கு ஆதிகாலத்திலே யமைந்தவிசேடம்பெற்றதுமன்றோ. இங்ஙனே விசேடம்பெற்று விளங்கும்இத்தலத்திலே மாமிசதாரிகளாகிய சைவர்களே வசிக்கக்கூடாதென்றால், நமதுமதத்தையும், கடவுளையும், தீர்த்தத்தின் விசேடங்களையும் நிந்திப்பவர்களாகியகிறிஸ்தவர்கள் அதன்எல்லையிலும் வசித்தற்குஅயோக்கியரன்றோ. அங்ஙனமாகவும், இங்குள்ள வனேககிறிஸ்தவர்கள் சுகத்துக்கென்று இத்தலமடைந்து நமது தீர்த்த கட்டத்துக்குச் சமீபத்திலே சைவர்களின் வசிக்காக வமைக்கப்பட்டிருக்கும் மடங்களிலே, சமுசாரசகிதராய்க் குடிகொண்டு மதுமாமிச பட்சணஞ்செய்து மடங்களையும் பரிசுத்த தீர்த்த கட்டத்தையும் அசுசிப்படுத்திவிடுகின்றார்களே. இவர்களுக்குத் தீர்த்த விசேட மகிமை தெரியுமா? இவர்களுக்குச் சவுக்கியம் வேண்டின், இக்கட்டத்துக்குச் சமீபத்தின் கிறிஸ்தவர்களின் ஆலயமொன்றுளதே.அவ்வாலய பக்கத்தில் சென்றிருக்கலாமே. அதுவுமன்றிக் கிழக்கேகல்மையிலுக்கப்பால்மிகவசதியானவிடமிருக்கின்றதே அங்கேதங்களுக்கு வசதிபண்ணிக்கொள்ளலாமே, அதுதொழிந்து நமது தீர்த்தக்கரையை அசுசிசெய்வதற்கு உரித்தென்னை. இதனை இதுகாறும் நமதுசைவர்கள் கவனிக்காது இடங்கொடுத்ததென்னை. எவ்விஷயத்திலும் நமதுசமயிகள் அபிமானபக்தியின்றிக்கண்மூடிக்கொண்டு இருந்துவிடுகிறார்களே. ஆகையினாலே, பன்னாலை, இளவாலை, மாவிட்டபுரமாதிய விடங்களில்வசிக்கும்

சைவப்பிரபுக்களே,

நமதுபுண்ணிய ஸ்தலமாகிய அரைமைல் விஸ்தாரமான எங்கள் தீர்த்தகட்டத்தைச் சார்ந்த இடத்துள்ளே புறமதஸ்தர்களை நவமுயவிடாதிருங்கள். இவர்களைமாத்திரமன்று. அங்குள்ள மாமிசதாரிகளாகிய சங்கையர்களையும், அங்கேசுகத்துக்கென்றுவந்து மாமிசமச்சமுந்தன்னும் போசிச்சைவர்களையும் துரவகற்றுங்கள். அங்குள்ள மடங்களிலெவ்விக்கும் சைவமரைப் புறம்பான வேரிடத்தில் போயிருக்கச்செய்யுங்கள். நமது தீர்த்தகட்டத்தையும் மடங்களையும் பரிசுத்தநிலையில் வைத்திருங்கள். இதுகாறும் கண்மூடிக்கொண்டிருந்ததுபோல விராதிருங்கள். இராதிருங்கள். கீரிமலை மாவிட்டபுரமாதிய விடங்களிலுள்ள வசிக்கும் பிராமணகுலதிலகர்களாகிய சிரேஷ்டர்களாக்களுக்குப் பனைபொன்றேவேண்டியதன்றி சாதி, குலம், சமயம் ஆதியவையின் விசேஷம் வேண்டியதேயில்லை. அவர்களியற்றைக் கவனிக்கப்போவதுமேயில்லை.

இந்துசாதன பத்திராபிமானிகளுக்கு.

அபிமானிகளே!

இங்குள்ள "சைவபரிபாலனசபை"யார், இப்பத்திரிகையைப் பொதுவங்கருதி ஸ்தாபித்தார்களேயன்றித் தம்முள் ஒருவரின் சுயத்துக்காக அல்லது அவர்களெல்லாருடையசுயத்துக்காகஸ்தாபித்தவர்களல்ல. இச்சபையார், சபையையும், அதன்பரிபாலனத்தினிடமாகவுள்ளவித்தியாசாலைகளையும், இப்பத்திரிகையையும், பிறவையும் சமயவிருத்தியின்பொருட்டும், உலகஷேமத்தின்பொருட்டுமே நடத்துகின்றார்கள். இவைகளைக்குறைவற நடத்துவதற்குச் சைவப்பிரபுக்களது உதவியேவேண்டியது. சைவசமயிகளாகிய நீங்க ளெவரும் வருடந்தோறும் உங்களுங்களாலியன்ற பொருளுதவி செய்யவேண்டிய கடமைக்காரர்களாகவேயிருக்கின்றீர்கள். அங்ஙனமாகவும், இச்சபையாரால் தாபிக்கப்பெற்று நடைபெறும் இந்துவிசுவித்தியாசாலைக்கு உங்கள் பிள்ளைகளைமாத்திரமனுப்பி நியமித்தவேதனத்தைக்கொடுத்தும், இந்துசாதனப்பத்திரிகைக்குக் கையொப்பக்காரராகவிருந்து பத்திரிகையின்கிரயத்தைக் கிரமமாகக்கொடுத்துமவருவீர்களாயின், பள்ளிக்கூடத்தையும் பெரியகல்லூரியாக்கிப் பத்திரிகையையும் கிழமைப்பத்திரிகையாக்கி விருத்திசெய்துவருவர்கள். இதனை எக்காலத்துஞ் சிந்திக்கின்றீர்களில்லை. அந்நியதேசத்தவரும், அந்நியசமயிகளுமாகிய கிறிஸ்தவர்கள்தங்களுக்குத் தூரதேயமாயுள்ள இந்துதேசத்துக்குவந்து,தமமதத்தை விஸ்தாரிட்டப் பமெபிரயாசத்தைக்கருதித்து,என்பிரயாசப்படுகின்றார்களென்று சிந்திக்காததென்னை? அவர்கள் வெகுதூரமிருந்து அளவிறந்த பொருள்களைக் கொணர்ந்து தமமதபரிபாலனத்துக்காகப் பாடுபட, நம்மவர்கள் நிறுமாசபொருள் செலவழிக்காதிருப்பினும், தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்விப்பொருட்டாகுதல் செலவழிக்கவேண்டிய பொருளைக் கிரமமாகக் கொடுத்துச் சபையார் செய்ய முயற்சித்திருக்கும் முயற்சிகளைத்தூண்டிமுடிப்பித்துச் சமயவிருத்திசெய்ய முயலாதிருப்பது என்னை? சமயசாதிஅபிமான ஐக்கியமில்லாத வாழ்வும் வாழ்வாகுமா?

அபிமானிகளே,

நீங்கள் சாதி, சமய, தேசாபிமானிகளாக விருக்க உங்கள்மனதை அவ்வழிச்செலுத்தி அபிமானிகளாக வாழ்வீர்களாக.

அசாக்கிரதையா, உலோபமா?

நமது கையொப்பநேயர்களுளநேகர், பத்திரிகையை நிறுத்தவும் சம்மதிக்கிறார்களில்லை, பாக்கியறப் பணமுங்கருகிறார்களில்லை. சென்றமார்கழியோடு ஒருவருடப்பாக்கிகாரரநேகர் விலத்தப்பட்டார்கள். இம்மாசமுடிவிலுஞ் சிலரை நீக்க உத்தேசித்திருப்பதால், பின்அவர் எம்மீது குறைகூறாது பாக்கிதொகையை அனுப்பிவைப்பார்களாக. உலோபமும்வேண்டாம். அசாக்கிரதையும்வேண்டாம்.

வைதிகசைவசுத்தாத்துவித

சைவசித்தாந்த சமயம்.

(௫௬-ம் பக்கத்தொடர்)

௯௧. தென்மொழி இலக்கணநூலார் அகரம்(அஞ்) இன்மைப்பொருளிலும், அன்மைப்பொருளிலும், மறுதலைப்பொருளிலும் வருவதாகச்சூத்திரப்பிரமாணங்காட்டி உதாரணமும் காட்டினர். இவர்சொல்லிய மூன்றுபொருளும் ஆசிரியர் பதஞ்சலியாரால் விளக்கப்பட்ட ஆறுபொருள்களுள்ளே சாதிருசியம்(ஒப்பு),அபாவம் (இன்மை), விரோதம் (மறுதலை)என்னும் மூன்றுபொருளில் முறையே அமைந்தனவாம். அசுவத்தைக் கொணர்க என்று தேவதத்தனுக்கு யஞ்ஞதத்தன் ஆஞ்ஞாபிக்குங்கால், தேவதத்தன் (அசுவம்)குதிரைஅல்லாதது மண்கட்டியுமாகலாமன்று நினைத்து அம்மண்கட்டியை எடுத்துக்கொடுப்பானல்லன்; பின்னை அசுவமல்லாததாயும்(பேதமாயும்)குதிரையின்தோற்றமுதலியன ஒருவாறொப்பதாயும் (அபேதமாயும்) உள்ள கோவேறுகழுதை முதலியவற்றைக் கூட்டிக்கொணர்ந்து விடுவான் என்றும் பொருள்கொள்ளப்படுமென்பது ஸ்ரீ நாகேசபட்ட வியாகரணகர்த்தாவானவர் தமது பரிபாஷேந்துசேகரத்திலே.

நஞ்சிவயுக்தமந்யசத்ருசாதிகரணேததாஹ்யர்த்தகதி: என்றுஇங்ஙனஞ்சொல்லிய பரிபாஷையினால் அறிவுறுத்தப்பட்டது. பதஞ்சலியார் படித்த ஒப்புப்பொருள் அன்னிய அபேதப் பொருளிற் போந்ததென்பதுபெறப்பட்டு, சைவசித்தாந்திகள் கொள்ளும் அன்மைப்பொருளில் முற்றி, அகாரப்பொருள் (நகாரப்பொருள்) ஆறனுள்ளேதலைமையாய் நின்றவாறும் நன்குபுலப்படும். "சொல்லுக்குப் பொருளுரைப்பதில் இலக்கணங்களே முக்கியப்பிரமாணமென்றும், அகாரத்தின்

(ககாரத்தின்) பொருள் இன்மைப் பொருளேயாகச் சித்தாந்திகளுர் அன்மைப்பொருள் கூறியது எப்பிரமாணத்தினுலோ" என்றுபிரமவித்தியாப் பத்திராதிபர் கடாவியது அவர்வடமொழி இலக்கணமுந் தென்மொழி இலக்கணமும் நன்குஆராயாத அறிவின் குறைவினுலேயாம்.

உமாபதி சிவாசாரியர் அருளிய "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்" என்னுந் திருச்செய்யுளிலே, "பொற்பணிபோல பேதப்பிறப்பிலதாய், இருளவெளி போற் பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும்" எனப்போந்தசெய்யுட் பாகத்திலுல் ஏகான்மவாதம், மாத்துவமதம், வைஷ்ணவமதம் எனபவற்றின் நிலைகளை விளக்கியிடத்து, "ஆசிரியர்" என்பார் "பரிபக்ஷவாத"த்திலே பொன்னும் பணியும் அபேதமென்பதாசிரியன்று மாத்திரமிசைந்து, "இருளும்வெளியும்" பேதமாகாவென்றும் "சொல்லும்பொருளும்" பேதாபேதமாகாவென்றும், விவகரிக்கப்புகுந்து, முதற்கண்ணே இருள்என்பதுபொருள் அன்றென்றும், அது ஒளியினது குறைவாமென்றும், வெளிஎன்பது ஆகாசமென்றும், அஃதோர்பொருளென்றும், ஆகாயம் என்னும் பொருளும் இருள்என்னும் ஒளியின்குறைவும் எங்ஙனம் வேறாருமென்றும், பஞ்சபூதங்களுள்ளே ஆகாயம் முதற்பூதமென்றும், அதினின்றும் வாயு தோற்றியதென்றும், அதினின்றுந் தேயு தோற்றியதென்றும், அதினின்றும் அப்பு தோற்றியதென்றும், அதினின்றும் பிருதிவி தோற்றியதென்றும், பின்னர்ப் பிருதிவியாகிய காரியத்துக்கு அப்பு காரணமென்றும், அப்புவாகிய காரியத்துக்குத் தேயுகாரணமென்றும், தேயுவாகிய காரியத்துக்கு வாயுகாரணமென்றும், வாயுவாகிய காரியத்துக்கு ஆகாயம் காரணமென்றும், காரணத்துக்குங் காரியத்துக்கும் பின்னமில்லாமையால் நூலும் ஆடையும் எங்ஙனம் காரணகாரியமும் அபின்னமுமாமோ, அவ்வாறே வாயுவுந் தேயுவுமாமென்றும், பஞ்சினது காரியம் நூல், நூலினது காரியம் ஆடை பஞ்சுக்குநூல் அபின்னம் நூலுக்கு ஆடை அபின்னம் ஆடை நூலுக்குமாத்திரம் அபின்னமன்றிப் பஞ்சுக்கும் அபின்னமாம் என்றும், அவ்வாறே ஆகாயத்தின்காரியம் வாயு, வாயுவின்காரியந் தேயு, ஆகாயத்துக்கு அபின்னம் வாயு, வாயுவுக்கு அபின்னம் தேயு, தேயு என்றது வாயுவுக்கு மாத்திரம் அபின்னமன்றி ஆகாயத்துக்கும் அபின்னமாமென்றும், இனித் தேயுவினது குணம் ஒளி, ஒளியினது குறைவே இருள்என்றும், ஆடை பஞ்சினது காரியமாகிய நூலுக்குங் காரியமாய்ப் பஞ்சுக்கு அபின்னமாமாறுபோல, தேயு ஆகாயத்து அபின்னமாமென்றும், ஆடையின் கீட்சி குறைகள் நூலுக்குப் பஞ்சு அபின்னமாதல்போலத் தேயுவினொளிக்கும் அதன் குறைவாம் இருட்கும் ஆகாயம் அபின்னமாமென்றும் எந்த வேதாந்தியும் எந்த வேதாந்தநூலும் இதுவரையுஞ் சொல்லாத ஒரு புதுவேதாந்தமொன்று காட்டுகின்றார். இவர்சொல்லிய அபிப்பிராயத்தைத்தொடர்ந்து காணும்போது, தைத்திரீய பிரமானந்தவல்லியிற் சொல்லப்பட்டவாறு, (பிரமமாகிய) ஆன்மாவினின்று ஆகாயந் தோற்றியதென்றும், ஆகாயத்தினின்று வாயுதோற்றியதென்றும், வாயுவினின்று தேயு தோற்றியதென்றுங்கொண்டு, தேயுவின் ஒளிக்கும் அதன் குறைவாமிருளுக்கும் ஆகாயம் அபின்னமாதல்போலத் தேயுவின் ஒளியும் அதன்குறைவாம் இருளும் பிரமத்துக்கும் அபின்னமாம் என்றுஞ் சொல்ல நேரிமன்றோ. இம்முடிவை எந்த அத்துவிதியாரும் அங்கீகரியார். சிற்சுகாசாரியர் தாமியற்றிய "சிற்சுகி" என்னும்பெரிய அத்துவித கிரந்தத்து முதலாவது பரிச்சேதத்திலே,

நகனச்யாமலரூபேஸிபாதேஸாக்ஷிஸ்புடேத்ரவ்யாந்தரத்வ; தஸ்மாத்தஸ்மாதபலப்யதே।

"இருளானது பச்சிலைபோலக் கருமைவடிவினதாய் அறிவுவேறுபடாது கனவிலே தெளிவாய்ப் புலப்படும்போது, பாதகாரணத்தினுல் அது(இருள்) மற்றோர் திரவியமாக உடனே கொள்ளப்படுகின்றது (எனவே இருளானது "அத்துவிதியார்" சொல்லுவதுபோல ஒளியின்குறைவாகக் கொள்ளப்படாது, அவ்விருள் மற்றோர்திரவியமாகக் கொள்ளப்படுமென்பது வெளிப்படை) என்றுபொருள்பட மூலத்தோடு வியாக்கியானம் மிகவிரித்து நடைவிடைகளோடு போய் இருளை ஒளியின் இன்மை எனக்கொண்டார் மதத்தைத் தகைத்துவிட்டமை காணப்படும். இருள் ஆகாயத்தைப்போல மற்றோர்திரவியமென்பது அத்துவிதிகள் எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமேயாக, "விவரணம்" "கௌடப்பிரமானந்தியம்" முதலிய அத்வைத சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் உடன்பாடேயாக, "ஆசிரியர்" தமது மதசித்தாந்தம் நன்குணர்ந்தவர்போலவந்து தம்மதத்துக்குக் கேடுவிளைக்கும் மற்றோர்மதம் காட்டப்புகுந்து தவறினமை இடையன்ஒருவன் நுனிமரத்திலிருந்து அடிமரத்தைவெட்டிப் பாறச்செய்து வழுவினமைபோலாம். (வரும்—சி.செ.)

சமாசாரம்.

காலநிலை:—சதிரவணகிரணம் கடுமையாகவேயிருக்கிறது. பங்குனிபத்துத்தேதியாகிறதேயானுலும் பனிகாலமாகவேயிருக்கிறது. அரசினர் பரிபாலனத்துட்பட்டதெருப்புழுதி அவர்களாணைக்கடங்காது வழிப்போக்கரெவரையும் உக்குடனைசக்கியரிகளாக்கிவேகிகின்றது இத்துளியின் வலிமைவாற்போலும் வருணனும்வரப்பயப்படுகின்றான்.

நிந்தைநீக்கல்:—இக்கட்டடத்துக்காகக் கொழும்பாதிய விடங்களில் பொருளுபகரித்தோர் நாமமும், தொகையும், இந்துசாதனத்தில் வெளிப்படுத்துமாறு சபையாருத்தரவளித்தனர். இப்பொழுது சபையின் தனாதிகாரியவர்கள் அவசரநிமித்தமாக இந்தியாவுக்குச் சென்றிருப்பதால் அவர்கள் வந்தவுடன் வெளிப்படுத்தப்படும்.

வித்தியாகர்த்தர்:—இப்பொழுது வித்தியாகர்த்தாகவிருக்கும் மெஸ் உவாக்கர்த்துரை இங்கு வந்து வித்தியாசாலைகளைப்பார்வையிட்டுவருகிறார்.

சமயபத்திரிகை:—முற்பணமின்றிப் புதிதாகப் பத்திரிகை கொடுக்கமாட்டேமென்று பலமுறை வெளிப்படுத்தியும், அதனைக்கிரியாமலும், பதிலுக்கு முத்திரை யனுப்பாமலும் வீணேயெழுதிப் பத்திரிகையையாவது பதிலையாவது பெறுதலிகின்றார்கள். அதனை இப்பொழுது மிதாலநிறுத்தொன்வார்களாக.

தருமவரவு:—பிரசித்தராகியர் ஸ்ரீ வி. காசிப்பிள்ளையின் மாமனாராகிய ஸ்ரீ கந்தர். மூத்ததம்பி என்பவரின் அபரக்கிரியையில் ரூபா இரண்டும், சங்கானைமேற்கு ஸ்ரீ வே. தக்ஷிணாமூர்த்தியின் தாயாருடைய அபரக்கிரியையில் ரூபா ஒன்றும், நல்லூர் ஸ்ரீ க. தம்பு ஆராச்சியாருடைய அபரக்கிரியையில்ரூபா ஒன்றும் வரித்துச் சை. ப. சபைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

பொருமை வேண்டாம்:—கோயில்வீதி எல்லைகள் கட்டப்படுகின்றனவென்று கரைந்து நிற்கும் செட்டியாரே, கோயில்எசமானர்க்கில்லாத அக்கறை உமக்கேன்.

தண்டற்காரர்:—நல்லூர்க் கந்தசுவாமிகோயில் திருப்பணிக்கென்று பலவருஷங்களாகப்பலபொருள் சேர்த்த தச்சப்பிரதேசியை, என்னவேலைசெய்து முடித்தாரென்று யாரும்வினவாது, பின்னு மவருண்டு கேத்துக்களிக்கக்கொடுக்கும்பொருள் புண்ணியப்பொருளாகுமா? (கல்லைக்கடிதன்)

தபாற்கோச்சு:—யாழ்ப்பாணமிருந்து மாத்தளைக்கு, இடையிலே மாடுபூட்டியோட்டியதை நிறுத்திக் குதிரைபூட்டியே ஓட்டவேண்டுமெனத் தீர்மானமாயிற்று. மிகச்சீக்கிரத்தில் தபால்போய்ச்சேரும்.

கலிபிலி:—யாழ்ப்பாணச் சிதாரியையடுத்த புறக்குடியிருப்பிலிருக்கும் கத்தோலிக்குக்கிறிஸ்தவ பள்ளர் சிலருக்கிடையே கலிபிலிநடக்க, அவர்களை விலக்கவேண்டுமாறுசென்ற நல்லானை ளச்சண்முகத்தானின் வயிற்றில்வெட்டிக் காயப்படுத்தியதால் அவன் காலைந்து தினத்துள் இறந்துவிட்டான். மூவர் கோட்டார்கையிற் சிக்கினர்.

வண்ணை வைதீஸ்வரன்கோயில்:—இங்கே காலைக்குத்தாரோகணமாகி கஅ நாள்வரையில் மிக அலங்காரத்தோடு விதிப்படி உற்சவம் நடந்து உத்திரத்துக்கு ரதோற்சவமும் மறுநாள் தீர்த்தோற்சவமும் நடக்கும். இவ்வுற்சவத்துக்காக வீதியலங்காரமும் கொட்டடி ஸ்ரீ இ. கறுவல்தம்பியாதியோர் தண்ணீர்ப்பந்தரும் அமைக்கின்றார்கள். இதன்கிழக்கு வீதியில் என்றும் உள்ள தண்ணீர்ப்பந்தலும் அதனைபக்கத்திலே ஸ்ரீ வை. வல்லிபுரம் வெட்டிக்கட்டுவித்த கிணறும் உற்சவகாலத்துக்குமாத்திரமன்றி எக்காலத்துக்கும் மிகவிசேடபுண்ணியத்தை அளித்தேவரும்.

மாயாதீபமும்பல்லுடைப்பும்:—இம்முகவுரையுடன், முன்னொருமுறை நாம்வெளிப்படுத்தியபடி, வண்ணார்பண்ணைச் செட்டித்தெரு மிஷன் வித்தியாசாலையில் மாயாதீபங்காட்டி வெளியேவந்த பாதிரிப்பெண்ணுக்கு வாதோவெறிய, அது கூடவந்த சுதேசக் கிறிஸ்தவக் குமர்ப்பெண்ணின் பற்களை உதிர்த்துவிட்டதற்காக முருகேசு என்பவரின் முன்பொலிசுக்கோட்டிலிட்ட வழக்குத் தள்ளுப்பட, பின்அவ்வழக்கை டிஸ்திறிக்கோட்டுக்குப் பாரப்படுத்தப்பட்டு அங்குமின்று தள்ளப்பட்டது. "அருதிக்குத்தெய்வத்துணை" என்றமூதியோர்வாக்குப்பிசகுமா!

சமயபத்திரிகையும்ஏசண்டுகளும்:—நமது பத்திரிகைக்கு ஆங்காங்குமேசண்டுகளை நியமித்துப்பணமறவிட்டுவைத்தேம். அவர்களுள் மூவர் பெருந்தொகைப்பணத்தை அபகரித்துக்கொண்டதால், அவர்களை நிறுத்தி இப்பொழுது ஏசண்டின்றிப் பத்திரிகையை நடைபெறுவிக்கின்றேம். பணத்தை யபகரித்தவர்கள் மறுபத்திரிகைக்கு முன்கொடாது விடுவார்களாயின் அவர்களுடைய ஊர்பெயரையும் அபகரித்த தொகையையும், இப்பத்திரிகையில்மாத்திரமன்றி ஏனைய அங்கிலபத்திரிகைகளிலும் வெளிப்படுத்துவோம். இவ்விதகீசந்தொழிலுக்குடன்பட்டவர் சிலர்நாம்சபைத்தலைவரென்பதோடு மறுசபை "இலௌகிகாதி"யோரை நிந்திக்கவும் விலுக்கள் விறுவலும் தலைப்பட்டது போசச்சரியமே. பொட்டுக்கேடு வெட்ட வெளியாகும்.

ஸ்ரீ. வை. சின்னத்தம்பிப்பிள்ளை:—இறந்துபோன தருமசீலராகிய வை. ஆறுமுகம்பிள்ளையின் சகோதரரும், தருமப்பிரியரும், பாரியவியாபாரியுமாகிய இவர் கண்டியிலே இரண்டுமூன்று தினங்களாயிருந்தசுரத்தால் இந்தமீ ௨௨ சனிக்கிழமை இரவு ௧௧ மணிக்கு சிவபதமடைந்தனர். இவர் புத்திரன்சிவகுருநாதபிள்ளை உயிர்விடும்பொழுது இல்லாதிருந்தாலும் உடனேசென்று பிரேதக்கிரியை யாதியவைகளை முடிப்பித்துச் சிறப்பாகத்தகனஞ்செய்தார்.

மகாபாரதவுரை:—வில்லிபுத்தூராழ்வார் மகாபாரதத்துக்கு முன்னோர் எழுதிய புராதனவுரையொன்று காஞ்சிபுரத்திலே சந்திரபாநு அச்சுக்கூடத்தலைவர் மாசாந்திரசஞ்சிகையாகவச்சிட்டு வெளிவிடப்போகிறாராம் வருஷம் ௧-க்கு முற்பணம் ரூபா 2½

க்ஷத்திரியகுலமணி:—இப்பெயரிய பத்திரிகையொன்று காஞ்சிபுரத்திலே ஸ்ரீ எஸ், அருணாசலநாடரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று வெளிவந்திருக்கிறது மாசமிருமுறை வெளிப்படும். இதன்கிரயம் வருஷம் ௧க்கு முற்பணமாக ரூபா ௨. நல்லவிஷயங்களோடு நமக்குவந்த முதலாம் நம்பரை மகிழ்வுடனேற்று நாமுமனுப்பிவருவேம்.

காஞ்சி ஏகாம்பரேசுரர் ஆலயம்:—இதன்திருப்பணி நாட்டுக்கோட்டையாரால் மிகவிசேஷமாகச் செய்விக்கப்படுகிறது.

நிரவீரன்:—கும்பகோணத்துப் புத்தூர்க்கிராமத்திலேசிப்பாய் கோவிந்தசாமிநாயக்கனென்பவன் தனதுமனைவி அயலானொருவனுடனுறவாடிவருகிறதை யறிந்து, அவளையும் அவனுக்குடன்பாடாயிருந்த வேறு மூன்றுபெண்களையும், இருபுருடர்களையுங்கொன்று, மூவரைக்காயப்படுத்தித் தானும்கோட்டாரால் தூக்கிக் கொல்லப்பெற்றான்.

நேர்த்திக்கொள்ளைகள்:—இந்தியாவிலங்குமிங்குமாக அநேகவிடங்களில் நேர்த்திக்கொள்ளைகள் நடக்கின்றன. சென்ற ஒருமாசத்தில் அளவிறந்த பொருள்திருடப்பட்டதாகவும், அத்திருடர்களிலநேகர் அரசினர் கைப்பட்டனராகவும் தெரியவருகிறது.

ஜப்பானியயுத்தம்:—உவேயிகேஉவே, ஹெய்ச்லிங், அன்ஷோங்ஷெங், வீவச்சங், யிங், கோ, யீகோ, நிங்கைகுடுறு என்னுமிடங்களில்பெரும்போர்கள்நடந்து எவற்றையும்ஜப்பானியர் கைப்பற்றியதுமன்றி ௨௯,000 உயிர்களையும் யமலோகஞ் சேர்த்துவிட்டார். சிறைப்பட்டோரனேகர். இவ்வெற்றிகள் மார்ச்சுமீ (பங்குனி) மீ ௨௨க்குமுந்திய இருவாரங்களில் பெற்றவையே.

அமெரிக்கர்:—ஸ்ரீமன் விவேகானந்த சுவாமிகளது பிரசங்கங்களினால இந்துக்களிடத்தும் அவர்களதுசமயத்தும் அவர் அதிகமாகவே பெருமதிப்பும், விசுவாசமும், பக்ஷமும் வைத்துவருகின்றார்கள். இப்பொழுது இந்தியாவிலிருந்து அவ்விடம் யாரும்போவார்களாயின் வேண்டிய உபசாரணைபண்ணப்பெறுவார்கள். என்றொரு அங்கிலபத்திரிகை கூறுகின்றது.

கடிதம்.

சிவஞானபோதவித்தியாசாலை

இவ்வித்தியாசாலை தொடக்கத்திலிருந்து இதுகாறும் பூர்வபக்கச்சந்திரனைப்போல வளர்ந்துவருகின்றது. இவ்வித்தியாசாலைக்கேற்ற கருமங்களை நிருவகித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீமத். பொ. குமாரசுவாமித்துரை அவர்களை அக்கிராசனாதிபதியாகவும் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரவண்ணியனவர்களை உபஅக்கிராசனாதிபதியாகவும் மற்றும்பிரபுக்களை அங்கத்தவர்களாகவுமுடைய ஒருசபையை ஏற்படுத்தி, அச்சபைக்கு "சிவஞானப்பிரபோதசபை" என்னும் ஓர் சிறந்தநாமமும் சூட்டியிருக்கின்றார்கள். இச்சபைக்குரிய விதாங்கள் சென்றமாசம் உஅந்திகதி குருவாரத்தன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இனிவரைவில் கைவொப்பக்காரர் இடத்தும் மற்றோரிடத்தும் மூலதனத்தைச் சேகரித்துப்பெருப்பித்தற்பொருட்டுமுயலுவார்கள் என்றுநம்புகின்றேம்.

இதற்குமுன்னும் இத்திரிகோணமலையில் எத்தனையோ செல்வப்பிரபுக்களிருந்தும் இவ்விசேஷவித்தியாதருமத்திற் கைவிடாதிருந்ததற்குக் காரணம் ஐக்கியமின்மையேயாம். இவ்வைக்கியமின்மை தற்காலத்தில் கொஞ்சங்குறைவுபற்றியே இவ்வித்தியாதருமத்திற் கைவிடச்செய்தது. இனிமேலும் நம்செல்வப்பிரபுக்கள் "எக்கருமத்தையும் இனிதுமுடித்தற்கு ஐக்கியமேமிக முக்கியமாம்" எனதேசாபிமானியெழுதியதைச் சிந்தையுட்கொண்டு எல்லோரும் ஒருமித்து இவ்வித்தியாதருமத்தைப் பிலனில்லாது கைவிட்டு நடத்தும்படி முழுமுதலாகிய கோணேசர் அருள்செய்வார், செய்வார்.

திரிகோணமலை } இங்ஙனம்
இ. க. உஅஉ. } சைவாபிமானி

ஆலயமும் வழக்கும்.

மாணிப்பாய்மருதடி விநாயகராலய பூசையுரித்தை, யதன்பழையமானேசராகிய இராசகாரியர் இற்றைக்கு ஐந்துவருஷங்களின்முன்னர், முன் அவ்வாலயத்து அருச்சகர்களாகவிருந்து விலக்கப்பெற்ற சைவப்பண்டாரத்தார்களிடத்து ௫00 ரூபாவரையில்வாங்கிக்கொண்டு பூசையுரித்துத்தத்துவம் கொடுத்ததாகவும், அவரிறந்துவிட்டபடியால் அத்தத்துவப்பிரகாரம் பூசையுரித்தைப்பெறவிரும்பி, இப்பொழுதுள்ள எசமானர்மீது அப்பண்டாரத்தாருளிருவர் வழக்கிட்டிருக்கின்றார்களாம்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பதிபிரபல்ய ஸ்தலங்களிலொன்றாகிய இவ்விநாயகராலயத்தை, அக்காலத்துள்ளார் விதிப்படிகட்டுவித்துப் பிரதிட்டை செய்துவிட, இக்காலத்துள்ள எசமானர்கள் லிங்காதிமூர்த்திகளைச் சுற்றுப்பிரகார தேவர்களாக ஸ்தாபித்தும், பூசைக்குரியர்களல்லாது பிராமணரெனவிளங்கும் சிலரையருச்சகர்களாய் நியோகித்தும், கோயிலைவருஷவீதம் குத்தகைகொடுத்தும் விதிக்குமுழுவிரோதமாக நடாத்திவருகின்றார்கள். இவ்வாலயச் சீர்கேட்டை அவ்வூராரறிந்து சீர்ப்படுத்த வல்லரல்லாராதலினாலேயே இவ்வழக்கும் விதிவிரோதமாக நடைபெறுதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. ஓர் ஆலயதரிசி.

தேர்த்திருப்பணி

பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த புலோலிப்பசுபதீச்சுராலயத்திலேயிருக்க தேர் பழுதுபட்டுப் போனமையால், இப்பொழுது புதிதாக ஒருதேர்செய்வித்தற்காக, அக்கோயில் மானேசர் மாருளொருவர் ஆரம்பித்து வேலைநடத்துகின்றார். துன்னாலைக் குடியிராவை ம. ா. ா. ஸ்ரீ வேலுப்பிள்ளை யவர்கள் மிகமுயற்சியோடு பற்பலவிடங்களிலுஞ்சென்று, அந்தத் தேர்வேலைக்குரிய மரங்களைச்சேர்த்துக் கொடுக்கின்றார், இக்கோயிலைச்சேர்ந்த மற்றைப் புண்ணியசீலர்களும் தங்கள் தங்களாலியன்ற உதவிசெய்வார்களாயின், வருகிற ஆனி மாச உற்சவத்துக்கு முன்னே குறித்ததேர்வேலை முடிந்துவிடுமென்று எண்ணுகின்றேன்.

புலோலி ஜய௵ பங்குனிமீ ௨0௨ — இங்ஙனம் சிவதருமப்பிரியன்

பிழைதிருத்தம்:—இந்துசாதனம், 42 பக்கம், 53 U. பிரிவில் 12 ம்வரி "சனற்குமாரர் நாரதரை" என்றதை "நாரதர் சனற்குமாரரை" என்றும், 14 ம்வரி "நாரதர்" என்றதை "சனற்குமாரர்" என்றும், 17ம்வரி "சனற்குமாரர்" என்றதை "நாரதர்" என்றும் திருத்திக்கொள்க. சி-செ.

Proctors' Preliminary—I Modr: Canagaratnam. Proctor S. Court—M. Subramaniam and G Johnpillai.

Advocates' Preliminary—S D. Tampoo. H A. P. Saudrasagara was not allowed to go in for the Advocates Intermediate Examination as he had not completed the required term of 18 months

Law Students' Memorial.—The law students of Ceylon held a meeting a Hultsdorf under the presidency of Mr C. M Fernando and sent a memorial to the Board of Legal Education, praying greater regularity in holding the examinations and the dispensation of the chamber practice of six months after passing the final examination. It is hoped that the Attorney-General, who always has at heart the welfare of the students, will lend his support in having their just grievances redressed.

The Jaffna Railway—Here is another proof, which shews that the Governor is always alive to the necessity of railway extension to Jaffna. It is currently reported that under instructions from H E. the Governor, while he was last at Kurunegalle, a few miles of jungle on the Jaffna railway linewas set on fire, one night, and that H. E. interested himself by looking upon it from a hill. This is a clear sign that there is everything in favour of the iron-horse running to the isolated north before long, though autocratic obstinacy may stand in its way and delay the common blessing of all Ceylon.

A New Crematorium for the Hindus—A piece of ground of 2 acres in extent in Borella, has been made over to the Hindus by the Municipality to be used as their Cremation ground. The want of a decent and sufficiently large ground has been long felt by the Hindus of this City, and they ought to congratulate themselves in securing a ground worthy of the name. The present site is in every way undesirable for the use and it was a subject of condemnation from Hindus and others alike. It is refreshing to find that there are in our midst men, who are alive to the need of their co-religionists. The best thanks of the Hindus are due to the Hon P Coomaraswamy, who, it may be remembered asked the Municipality to allot a piece of ground for their use. The ground is at present in the hands of the Hon: the Tamil Member and he is engaged in making the necessary arrangements before it is opened for the public use. It has not yet transpired on what system it is to be worked, but I would suggest it to be entrusted in the hands of a representative committee, so that it may have the support of all. It is my earnest wish that the enlightened Hindus of Colombo will not scruple to come forth and do whatever should be done for the decent upkeep of their last abode, now that their leader has paved the way for them.

—Cor

CORRESPONDENCE

A SAIVITE SCHOOL.

To
the Editor of the "Hindu Organ"

Sir,

I forward herewith a summary of the proceedings of a public meeting held by the Saivite Community of Trincomlie for insertion in your valuable paper.

I take this opportunity to convey to you the sincere and heartfelt thanks of the Saivite community of this place and the deep gratitude under which they have been placed by your advocacy of their cause in the matter of obtaining the use of Government School building, in your issue of the 28th November last.

I am,
Yours faithfully
A Saivite

Trincomalie

Pursuant to notice, a public meeting of the Hindus of Trincomalee was held at the Government School building on Monday the 4th February, 1895. There were present Messrs: S Visuvalingam, Proctor D. C; T Muttucumaru, Vanniah of Koddeyar Pattu; C. Saddanathapillai, Landed proprietor; V C. Canagasabai Mudlr; President; V Tribunal; S Arumugampillai, Agent B. I. S. N. Coy; T. Sinnatamby Modlr: Interpreter D. C; C Vallipurampillai, Secretary Local Boad; V. C. Chinnah, Head Clerk. R E. Dept; A. Cumaru, Writer Naval Store; C M. Appachchipillai, Supt; of Minor Roads; C. Chelliah, Third Clerk Kachcheri; A. Tamotharampillai, Udaiyar; N C. Annamalaicheddiar, Landed proprietor; and several other influential and representative gentlemen. Proceedings commenced at 7-30 P M with the singing of Tevaram by Mr. N. Swaminathapillai.

Mr. T. Muttucumaru Vanniah was unanimously elected as Chairman and Mr. R S Supramainapillai, Clerk Courts, as Secretary of the meeting.

The Chairman briefly explained that the object of the meeting was to consider the necessary steps to be taken for the establishment of a Saivaite School and for taking charge of the Government School building, a favourable reyly having been received from Government regarding the use of the building.

Resolutions were unanimously passed at this meeting in terms of which a Society under the name of "Sivanunaprabota Sabai" was formed for the promotion of Saivaism and the teaching of its principles, and the Hon'able P Coomaraswamy was elected Honorary President, the other Office-bearers being Mr T Muttucumara Vanniya, Vice President, Mr Proctor Viswalingam, Secretary, and Mr. S Chellappa, Treasurer. Three trustees, namely Messrs C. Saddanathapillai, M Sanmukam, and S. Chellappa (Treasuer), were also elected to take charge of the Government School building and to have control over all property moveable and immovable belonging to the proposed Saivaite School.

Further resolutions were passed according votes of thanks to Messrs H. Hay Cameron Government Agent N C. P, and G. M Fowler Asst Government Agent, Trincomalee, for their recommendation of the memorial sent to His Excellency the Governor, to Mr. G W. Templer, Government Agent E. P. for his kind support to the same, and to the Hon'ble P. Coomaraswamy for the special interect taken by him on behalf of the Saivaite community and for securing the building for the establishment of a Saivaite School at Trincomalee.

Speeches were delivered in Tamil by Srimat-Ramalingakurukkal and Mr. N. Swaminathapillai, and the latter also sang Tevaram with great elegance.

A vote of thanks to the chairman brought the business of the meeting to a close at 9-30 P. M.

The Trustees having taken over the building from Government the Saivaite School wasopened on the 7th ultimo.

EXTRACT.

THE ANCIENT VEDAS DEFENDED BY SWAMI VIVEKANANDA.

AN ANCIENT RELIGION OF LOVE.

It was the voice of the ancient Rishis of the Vedas, speaking sweet words of love and toleration through the Hindu monk, Paramhamsa Swami Vivekananda, that held spell bound recently every one of those many hundreds who had accepted the invitation of the Brooklyn Ethical Society and packed the large lecture hall and the adjoining rooms of the Pouch Gallery on Clinton avenue to overflowing.

The fame of the Oriental ascetic, who came to this Western world as the emissary and representative of the most ancient form of philosophical religious worship. Hinduism, had preceded him, and as a result men of all professions and callings, doctors and lawyers and judges and teachers—together with many ladies, had come from all parts of the city to listen to his strangely beautiful and eloquent defence of the 'Religions of India.' They had heard of him as the delegate of the worshippers of Krishna and Brahma and Buddha to the 'Parliament of Religions' at the World's Fair in Chicago where he had been the most honoured of all pagan representative; they had read of him as the philosopher who, for the sake of his religion, had given up what promised to be a most brilliant career, who, by years of ardent and patient study, had taken the scientific culture of the West and had transplanted it to the mystic soil of the ancient tradition of the Hindus; they had heard of his culture and his learning, of his wit and his eloquence, of his purity and sincerity and holiness, and hence they expected great things.

And they were not disappointed. 'Swami,' I. E, Master or Rabbi or Teacher, Vivekananda is even greater than his fame. As he stood upon the dais in his picturesque kafftan of bright red, a stray curl of jet black hair creeping from under the many folds of his orange turban, his swarthy face reflecting the brilliancy of his thoughts, his large, expressive eyes, bright with the enthusiasm of a prophet, and his mobile mouth uttering, in deep melodious tones and in almost perfect English, only words of love and sympathy and toleration; he was a splendid type of the famous sages of the Himalayas, a prophet of a new religion, combining the morality of the Christians with the philosohpy of the Buddhists, and his hearers understood why, on Sept. 4th, 1894, a crowded mass meeting at Calcutta was held for the sole purpose of 'publicly recording the grateful appreciation of his countrymen for his great services rendered to the cause of Hinduism.'

Whatever else may be said of the Swami's lecture or address (for it was spoken extemporaneously,) it was certainly intensely interesting. After thanking the audience cordially for the hearty reception it had given him after his introduction by Dr. James, the president of the Ethical Association, Swami Vivekananda said in part.

'My religion is to learn. I read my Bible better in the light of your Bible, and the dark prophecies of my religion become brighter when compared with your prophets. Truth has always been universal. If I alone were to have six fingers on my hand while all of you had only five, you would not think that my hand was the true intent of nature, but rather that it was abnormal and diseased. Just so with religion. If one creed alone were to be true and all the others untrue, you would have a right to say that that religion is diseased; if one religion is true, all the others must be true. Thus the Hindu religion is your property as well as mine. Of the two hundred and eighty-five millions of people inhabiting India, only one million are Christians, sixty millions Mahomedans, and all the rest are Buddhists or Brahmists.

'The Hindus found their creed upon the ancient Vedas, a word which means 'to know.' There are a series of books, which, to our minds, contain the essence of all religions; but we do not think they alone contain the truths. They teach us the immortality of the soul. In every country and in every human breast there is a natural desire to find a stable equilibrium—something that does not change. We cannot find it in nature, for all the universe is nothing but an infinitive mass of changes.

'But, to infer from that, that nothing exists that does not change is to fall into the error of the southern school of Buddhists the Chervakas, who believe that all is matter and nothing mind: that all religion is a cheat, and morality and goodness a useless superstition. The Vedanta philosophy teaches that man is not bound by his five senses. They only know the present, and neither the future nor the past; but, as the present is both past and future, as all three are only demarcations of time, then also the present would be unkuown. if it were not for something above the senses, something independent of both past and future.

"But what is independent? Not our body, for it depends upon outward conditions; not our mind, because every thought is caused by another. It is our soul. The Vedas say the whole world is a mixture of dependence and independence, of freedom and slavery, but through it all shines the soul-independent, immortal, pure, perfect, holy. For, if it is independent, it cannot perish, death as but a change, and depends upon conditions; if independent it must be perfect, for imperfection is again but a condition, and therefore dependent. And this immortal and perfect soul must be the same in the highest God and the most humble man, the difference between them existing only in the degree in which this soul manifests itself.

"But why should the soul take to itself a body? For the same reason that I take a looking-glass—to see myself. Thus, in the body, the soul is reflected. The soul is God, and every human being has a perfect divinity within itself, and each one must show his divinity sooner or later. If I am in a dark room, no amount of protestation will make it any lighter—I must light a match. Just so, no amount of grumbling and wailing will make our imperfect body more perfect; but the Vedanta teaches. Call forth your soul—show your divinity. Teach your children that they are divine, that religion is a positive something, and not a relative nonsense: that it is not subject to groans when under oppression, but expansion and manifestation.'

"Every religion has it that man's present and future is modified by the past, and that the present is but the effect of the past. How is it, then, that every child is born with an experience that cannot be accounted for by hereditary transmission. How is it that the one is born of good parents, receives a good education, and becomes a good man, while the other comes from a besotted parent, and ends on the gallows. How do you explain this inequality, without implicating God. Why should a merciful Father set his child in such conditions, which must bring forth misery. It is no explanation to say God will make amends later on—God has no blood-money. Then, too, what becomes of my liberty, if this be my first birth. Coming into this word without experionce of a former life, my independence wouid be gone, for my path would be marked out by the experience of others. If I cannot be the maker of my own fortune, then I am not free. I take upon myself the blame for the misery of this existence and say, I will unmake the evil I have done in another existence. This, then, is our philosophy of the migration of the soul. We come into this life with the experience of another, and the fortune or misfortune of this existence is the result of our acts in a former existence, always becoming better, till at last perfection is reached.

"We believe in a God, the Father of the universe, infinite and omnipotent. But if our soul at last becomes perfect, it also must become infinite. But there is no room for two infinite, unconditional beings, and hence we believe in a personal God, and we ourselves are He. These are the three stages which every religion has taken: First, we see God in the far beyond; then we come nearer to Him and give Him omnipresence, so that we live in Him; and at last we recognize that we are He. The idea of an objective God is not untrue—in fact, every idea, and hence every religion, of God is true, as they are all but different stages in a journey the aim of which is the perfect conception of the Vedas. Hence, too, we not only tolerate, but we Hindus accept every religion, praying in the mosque of the Mahomedan, worshipping before the fire of the Zoroastrians, and kneeling before the cross of the Christian, knowing that all the religions, from the lowest fetichism to the highest absolutism, mean so many attempts of the human soul to grasp and realise the infinite, each determined by the conditions of its birth and association, and each of them making a stage of progress. We gather these flowers all and bind them with the twine of love, making a wonderful bouquet of worship.

"If I am God, then my soul is a temple of the Highest, and my every motion should be a worship. Love for love's sake, duty for duty's sake, without hope of reward or fear of punishment. Thus my religion means expansion, and expansion means realisation and perception in the highest sense—no mumbling words or genuflections. Man is to become divine, realising the divine more and more, from day to day in an endless progress."

The speaker was frequently and heartily applauded. At the end of his lecture he devoted some fifteen minutes to answering questions, after which he held an informal reception.—Brooklyn Standard-

☞ PRINTED AND PUBLISHED BY V. CHUPPIRAMANIA PILLAI FOR THE PROPRIETOR AT THE SAIVAPRAKASA YANTRA OFFICE JAFFNA.